

РЕШЕНИЕ

№ 1310

гр. София, 25.02.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.01.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12870** по описа за **2019** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП С., чрез ст. юрк. Б. срещу Решение № 181676/31.07.2019 г. по нахд № 21850/2018 г. по описа на СРС, НО, 105 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 374592-F405246/16.11.2018 г., издадено от зам. директор на ТД на НАП - С., с което на основание чл. чл.74, ал. 1 от Закона за счетоводството (ЗСч) на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 200 лв. за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗСч.

В жалбата на ТД на НАП се оспорва решението на СРС, в частта с която НП е отменено, като счита същото за неправилно и незаконосъобразно. Посочва, че в АУАН и НП е дадено ясно, точно и пълно описание на нарушението и наказаното лице не е възпрепятствано да разбере в какво се изразява санкционираното деяние. Твърди, че в самото НП е посочено, че се издава на основание чл. 53, ал. 2 от ЗАНН. Искането до съда е за отмяна на обжалваното решение и да постанови друго, с което да потвърди НП.

В проведеното по делото съдебно заседание, касаторът ТД на НАП, чрез юрк. М., поддържа жалбата, по съображенията подробно изложени в същата. Претендира

юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по КЖ на ТД на НАП [фирма], чрез адв. Г., оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

СГП изразява становище за основателност на КЖ.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба се явява допустима, като подадени в срок и от надлежна страна.

При разглеждането ѝ по същество, жалбата е неоснователна.

След като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XXI касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

В атакуваното решение първоинстанционният съд е установил фактическата обстановка във връзка с извършеното нарушение въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Приел е за установено, че на 07.08.2018 г. в ТД на НАП С., офис „М.“ от извършена справка в Търговския регистър, било установено, че процесното дружество не е изпълнило задължението си да публикува чрез подаване на заявление за вписване и представяне в Агенция по вписванията – Търговски регистър, на годишния финансов отчет за 2017 г. в законоустановения срок до 30.06.2018 г. /почивен ден/- 02.07.2018г., според изискването на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗСч. Заявлението за вписване и представянето за обявяване на ГФО за 2017 г. е подадено със закъснение от три дни, на 05.07.2018 г.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН, а въз основа на него издадено и процесното наказателно постановление.

От правна страна СРС е приел, че АУАН и НП са издадени в законоустановените срокове и не са налице нарушения на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Счел е, че формално е налице неизпълнение на задължението на дружеството да подаде ГФО в предвидения от закона срок, но е приел, че неправилно е приложен закона, тъй като отговорността на дружеството е била ангажирана по разпоредба, която касае юридически лица с нестопанска цел, които дружеството не е притежавало, поради което е отменил НП.

Обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно постановено при спазване на процесуалните правила и материалния закон

В конкретния случай е налице съществено нарушение на процесуалните правила, което ограничило правото на защита на санкционираното лице. СРС правилно е приел, че дружеството не е изпълнило задължението си за публикуване на ГФО. Разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч. вмениява задължение за всички търговците по смисъла на Търговския закон, изразяващо се в необходимостта да публикуват, чрез заявяване за вписване и представяне за обявяване в ТР в срок до 30 юни на следващата година годишния си финансов отчет, консолидирания си финансов

отчет и годишните доклади по глава седма, приети от общото събрание на съдружниците или акционерите или от съответния орган на юридическото лице. Не се споделя твърдението в КЖ, че от обективна страна процесното дружество е осъществило всички признаци на нарушението като наказващият орган е посочил състава на чл. 38, ал. 1, т.1 от ЗСч. В процесното наказателно постановление на [фирма] е наложено административно наказание за констатирано нарушение в хипотезата на чл. 38, ал.1, т.2 от същия закон.

Настоящият състав, счита, че дори и законодателят да е описал съдържанието на хипотезите в един и същи член е видно, че т.1 и т.2 се отнасят до различни правни субекти. Визираната разпоредба в АУАН и НП (чл.38, ал.1, т.2 от ЗСч) касае към юридическите лица с нестопанска цел. В конкретният случай относимата разпоредба е чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗСч, тъй като [фирма] е търговец по смисъла на чл.1, ал.1 и ал.2 от ТЗ.

По отношение твърдението, че НП е издадено на основание чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, съдът, счита, че е неоснователно, защото след обстоен преглед и на двете не установи промяна в посочената за нарушена норма на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗСч.

По посочените съображения, касационният съд намира, че обжалваното решение на Софийския районен съд като правилно следва да се потвърди.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 и чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд София – град, XXI касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 181676/31.07.2019 г. по нахд № 21850/2018 г. по описа на СРС, НО, 105 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

